

آغاز دوباره

هومن جعفری

روزنامه‌نگار

صادقانه بگویم که به موفقیت امیر قلعه‌نویی در تیم ملی مطلقاً خوشبین نیستم اما تلاشی هم برای تخریب کردنش ندارم. نیازی هم ندارم. کار من نه ساختن است و نه خراب کردن. کار من دیدن است و توصیف و اگر علمم رسید نقد و اگر عقلم رسید راهکار و امیر قلعه‌نویی در موقعیتی نیست که نه به نقد من نیاز داشته باشد نه به راهکار من. در نتیجه من صرفاً یک ناظر بیرونی هستم که نشست‌ام یک گوشه‌ان و ماستم را می‌خورم و وقایع را نگاه می‌کنم.

ترکیب کادر فنی و دستیاران او هنوز مشخص نشده‌اند. شده‌اند اما کامل نیستند و من فکر می‌کنم زود باشد روی این ترکیب قضاوتی کرد. داخل آن اسامی اعلام شده شگفتی خاصی نمی‌بینم. فقط امیر از تجربه قبل درس گرفته و تعداد دستیارانش را کاهش داده. از منظر کیفیت دستیاران هم چیزی نمی‌گویم. نمی‌دانم این همکاران آنقدر پیش امیرخان اعتبار دارند که حرفشان را بخواند یا نه چون امیرخان از این عادت‌ها ندارد که وسط بازی حرف دستیارش را بخواند. برحسب شنیده‌هایم قضاوت می‌کنم نه برحسب پیشفرض‌های ذهنی. به هر حال امیر قلعه‌نویی است و همین کادر و همین نفراتی که باید برایش کار را در بیآورند. چه داخل زمین و چه روی نیمکت. چه بازیکن و چه دستیار. فرقی ندارد. در نهایت باید کار را همین‌ها جمع کنند.

استارت جدید او برای تیم ملی چگونه رقم خواهد خورد؟ احتمالاً شلوغ و پر سر و صدا! همراه با کمپینی خودجوش همراه با هواداران پرشمار و مشتاقش. چه سلبریتی‌ها و چه هواداران عادی. شاید گاو، گوسفندی، چیزی هم زمین بزنند. جشن اما وقتی تمام شد، ماجرا آغاز می‌شود. او باید در خلوت خودش بازی را پیش ببرد. می‌تواند؟ باید دید.

اشتباه گذشته را تکرار نکن!

امیررضا همایون

خبرنگار

این یک اتفاق قابل پیش‌بینی بود. اتفاقی که از مدت‌ها پیش وعده‌اش را داده بودند! گزینه‌ای که به واقعیت تبدیل شد و پس از بازی نفت مسجد سلیمان و گل‌گهر در لیگ برتر مسئولان فدراسیون به طور رسمی اعلام کردند امیر قلعه‌نویی بار دیگر به عنوان سرمربی تیم ملی انتخاب شده. اما آیا پایان تیم ملی برای امیر خوش است؟ سرمربی جدید تیم ملی در مقطع اول حضورش روی نیمکت این تیم پایان خوشی نداشت و پس از شکست تلخ مقابل تیم ملی فوتبال کره جنوبی در مرحله یک چهارم نهایی جام ملت‌های آسیا ۲۰۰۷ مالزی از هدایت یوزها کنار رفت. او اما پس از گذشت ۱۶ سال برای دومین بار و این بار در سن ۵۹ سالگی با تجربه‌تر از قبل به این سمت بازگشته تا به خاطرات تلخ خودش با تیم ملی کشورمان پایان دهد؛ فرصتی که به نظر می‌رسد برای آخرین بار در اختیار پرافتخارترین سرمربی تاریخ لیگ برتر قرار می‌گیرد و باید دید امیر و تیم ملی این بار در یک تورنمنت رسمی به موفقیت می‌رسند یا اینکه باز هم بدون جام و با ناکامی بایکدیگر وداع خواهند کرد. واقعه‌ای که اگر رخ دهد تلخ‌اندیشی‌ها درباره او را به حقیقت پیوند می‌دهد. اینکه سبک مربیگری قلعه‌نویی منسوخ شده و او نکته جدیدی برای ارائه ندارد. چه موافق باشیم و چه مخالف او حالا حداقل تا جام ملت‌های فوتبال آسیا ۲۰۲۳ که زمستان سال آینده به میزبانی قطر برگزار می‌شود، سرمربی تیم ملی کشورمان است و همه هم باید با حمایت او به کسب موفقیت تیم در تورنمنت‌های پیش رو کمک کنند. امیر در بازگشت دوباره به نیمکت تیم ملی باید در وهله نخست در رفتار و ادبیتش تجدیدنظر کند. شاید یکی از دلایل ناکامی قلعه‌نویی در مقطع اول حضورش روی نیمکت تیم شرایط فدراسیون وقت و نوع ادبیت او در خطاب قرار دادن بازیکنان بزرگ و لژیونرهای آن تیم از سوی او بود. نکته‌ای که در همان زمان هم باعث شد انتقادات بسیاری از این بابت به قلعه‌نویی شود. الفاظی که امیدواریم این بار امیر با تجربه بیشتر دیگر از آنها استفاده نکند. در غیر این صورت تکرار اتفاقات ۲۰۰۷ برای او این بار در ۲۰۲۳ هم دور از انتظار نخواهد بود. بی‌تردید بازیکنی که در اروپا بازی می‌کند، برنمی‌تابد سرمربی‌اش او را با ادبیت کنایه‌آمیز خطاب کند.

بازی داستان شد!

سینا فتوت

روزنامه‌نگار

روزی که خبر برگزاری بازی ایران و روسیه آمد، شاید آسیا خیلی این مسابقه را جدی نگرفت اما حالا و با حضور روسیه در جمع تیم‌های آسیایی، قطعاً این مسابقه چشم‌قاره را دنبال خود خواهد دید!

این بازی برای امیر قلعه‌نویی فرصت خوبی است تا تیم ملی را شروع کند. او چند روز تیمش را تمرین خواهد داد تا در نخستین بازی سراغ قوی‌ترین رقیب ممکن برود. برای او این دیدار فرصت خوبی است تا چیزهایی را در تیمش

محک بزند، یکسری شرط و شروط و یکسری قانون‌های جدید اعمال کند و بکوشد تا نظم جدیدی را رقم بزند.

روسیه تیم خوبی است که می‌تواند به امیر قلعه‌نویی اطلاعات خوبی برساند. اطلاعاتی پیرامون بازیکنان و آمادگی‌شان، دستیارها و راهنمایی‌هایشان، کادر اجرایی و توانمندی‌هایشان و اتاق فکر و مشاوره‌هایشان. این بازی محک خوبی برای تیم ملی است و امیر قلعه‌نویی و روس‌ها امتحان‌گیرندگان این مسابقه‌اند.

برای شروع کار در تیم ملی فرصتی از این بهتر نصب «امیر» نمی‌شد. ببینیم او در این میدان، از مردانش چه می‌خواهد و پیرامون آنها چه اطلاعاتی به دست خواهد آورد!

آیسان سعیدی

روزنامه‌نگار

بازگشت امیر قلعه‌نویی به تیم ملی، سوآلاتی را ایجاد می‌کند که رسانه‌ها باید به آن بپردازند. به عنوان مثال بحث مربی ایرانی و رفتارهای احتمالی بازیکنان بزرگ تیم ملی برای همه یک ابهام ایجاد کرده.

باید به این موضوع این‌گونه نگاه کرد که امیر قلعه‌نویی در قاصه برنتابیدن بازیکن‌سالاری ید طولایی دارد و اتوریته خاص خودش را به موقع به بازیکن نمایش می‌دهد. از سوی دیگر، ما با مربی خارجی هم قصه رفتارهای عجیب و غریب بازیکنان بزرگتر تیم ملی را تجربه کرده‌ایم. هم برانکو در جام جهانی آلمان و هم اسکوچیچ در همین مقدماتی جام جهانی قطر، بارها شاهد رفتارهای درون گروهی بازیکنان بزرگتر تیم ملی بوده‌اند. روزی باند می‌شدند و به علی

سال نو، سرمربی نو

سمیرا شیرمردی

روزنامه‌نگار

سال نو با سرمربی نو. این شرایط تیم ملی فوتبال ایران در سال نو خورشیدی است. بعد از رفتن کارلوس کی‌روش، نام‌های زیادی به عنوان گزینه سرمربیگری تیم ملی مطرح شد اما از همان اول گفته می‌شد امیر قلعه‌نویی شانس زیادی برای نشستن روی نیمکت تیم فوتبال ایران را دارد. هر بار این خبر به شکل‌های گوناگون مطرح می‌شد. یک بار مدیر رسانه‌های باشگاه گل‌گهر سیرجان مصاحبه هاشم بیگزاده را تکذیب کرد و به صراحت گفت مذاکره‌ای با

قلعه‌نویی برای حضور در تیم ملی مطرح نشد. بعد از آن قلعه‌نویی انصراف خود از تیم ملی را اعلام کرد. بارها هم فدراسیون فوتبال از گزینه‌های خارجی نام می‌برد تا ذهن‌ها را به سمت دیگری بکشاند اما در نهایت همان اتفاقی که از اول پیش‌بینی می‌شد افتاد. حالا تیم ملی با سرمربی جدید به استقبال سال جدید می‌رود. آنها قرار است در تعطیلات نوروز هم ۲ بازی دوستانه انجام دهند تا به گونه‌ای مراسم معارفه قلعه‌نویی هم انجام شود. یکی از این بازی‌ها مقابل روسیه است اما بازی دیگر هنوز مشخص نشده. به هر حال باید دید قلعه‌نویی که مدت‌ها منتظر بازگشت به تیم ملی بود، در بازی‌های دوستانه چه می‌کند و آیا تغییری در ترکیب به وجود می‌آورد یا با همان نفرات ادامه می‌دهد.

ارتش چند ملیتی امیر

ایمان گودرزی

روزنامه‌نگار

بعد از اینکه فدراسیون فوتبال بعد از چند ماه نیمکت تیم ملی را از بلاتکلیفی درآورد حالا تیم ملی فوتبال ایران در نخستین فینالی سال ۲۰۲۳ برنامهریزی‌هایی را انجام داده است اما قبل از آن هنوز بازل نیمکت تیم ملی را باید تکمیل کنند، بعد از اینکه گزینه‌های خارجی از تیم ملی خط خوردند و قلعه‌نویی به عنوان سرمربی انتخاب شد اسم دستیاران ایرانی از قبیل عنایتی، روانخواه و کریم باقری در تیم ملی مطرح شد، اما حالا شنیده می‌شود که فدراسیون تمایلی به آوردن دستیار خارجی بیشتر از داخلی‌هاست. تاج بعد از انتخاب قلعه‌نویی گفته بود که ۳ دستیار امیر مشخص است و از این سه نفر یک نفر خارجی است و دو نفر داخلی هستند اما بهتر است خود قلعه‌نویی اسامی آنها را منتشر کند، اما حالا شنیده می‌شود که دستیار اول، مربی بدنسازی و مربی کلرهای تیم ملی قطعاً خارجی خواهند بود، هیچ وقت این بحث مطرح نبوده که قرار است تمام کادر داخلی باشند یا مشکلی نیست که خارجی هم روی نیمکت باشد. فدراسیون فقط می‌خواست که نفر اول از سرمربیان داخلی باشد. به هر حال حالا امیر قلعه‌نویی سرمربی تیم ملی ماست و فدراسیون باید تمام امکانات را برای او فراهم کند تا ببینیم آینده تیم با ژنرال به کجا خواهد رسید.

مربی ایرانی و انضباط تیمی

دایی پاس نمی‌دادند، روزی با معاون رئیس جمهور قرار می‌گذاشتند تا سرمربی را کله کنند.

بنابراین قصه این نیست که مربی تیم ملی ایرانی است یا خارجی. قصه اینجاست که مربی تیم ملی اختیار کافی برای مقابله با بازیکن‌سالاری را دارد یا ندارد؟

اگر فردا روزی سردار آزمون یا مهدی طارمی، برای امیر قلعه‌نویی پشت چشم نازک کردند و او خطشان زد، من و شمای رسانه‌ای و مدیران فوتبالی پشت سرمربی می‌ایستیم؟

بازیکن بزرگتر همیشه و همه جا قصه خودش را دارد. بزرگتری دارد، شیطنت دارد، پاندبازی دارد و مربی هم بنا بر سیاست‌های کاری خودش یا مصلحت تیم، تصمیم بگیرد که برخورد بکند یا نکند.

مربی تیم زیدان باشد یا مورینیو یا فرگوسن، بازیکن بزرگ این تمایلات را دارد و این رفتارها را انجام می‌دهد. منتهی برخورد مربی و اتوریته اوست که به این رفتارها شدت یا کاهش می‌دهد. مثال بزرگش بیرون کردن رونالدو از منچستر بود که تن‌هاخ انجام داد و از او حمایت کردند و نتیجه‌اش را هم می‌بینیم.

بنابراین قصه این نیست که بازیکن تیم ملی به مربی احترام بگذارد یا نگذارد. قصه این است که مربی با بازیکن چه برخوردی می‌کند و ما به برخورد او چه واکنشی نشان می‌دهیم!

برندگان و بازنده‌های جوانان آسیا

رسول مجیدی

روزنامه‌نگار

جام ملت‌های جوانان آسیا ۲۰۲۳ حالا به روزهای پایانی خودش نزدیک شده. فقط ۳ مسابقه از آن باقی مانده. ۲ نیمه نهایی و یک فینال. تیم ملی ایران برخلاف آخرین باری که در مسابقات حضور داشت حتی به جمع ۴ تیم پایانی هم نرسید. اما در همه این سال‌ها کدام تیم‌ها بهتر در حوزه پایه کار کرده‌اند و کدام تیم‌ها از بازیکن‌سازی غافل شده‌اند؟ کدامیک همچنان چشمه‌چوشان فوتبال‌شان به راه است و کدامیک با کوبر استعداد روبه‌رو شده‌اند؟ شاید نگاهی به عملکرد تیم‌ها در فاصله دو دوره گذشته جام ملت‌های آسیا به ما برای رسیدن به جواب کمک کند.

برنده: کره جنوبی

این دوره شاهد چهل و یکمین دوره جام ملت‌های جوانان آسیا هستیم. در ۴۰ دوره قبلی هیچ تیمی به اندازه کره جنوبی موفق نبوده. ماجرا فقط به ۱۲ قهرمانی آنها برنمی‌گردد. کره جنوبی در ۴۰ دوره گذشته ۲۷ بار به جمع تیم‌های حاضر در نیمه نهایی راه یافته و ۴ بار هم به فینال؛ که نشانی از سرمایه‌گذاری درست این کشور در حوزه جوانان است. کره جنوبی امسال هم راهی نیمه‌نهایی شد تا بیست و هشتمین حضورش در این مرحله را تجربه کند. هیچ تیمی به اندازه آنها روی سکو نرفته. تیم دوم در این زمینه ژاپن است با ۱۷ حضور

در نیمه‌نهایی. کره جنوبی در دوره پیشین مسابقات که سال ۲۰۱۸ برگزار شد به فینال رسید و در آنجا مغلوب عربستان شد. آنها امسال هم نشان دادند که جوانان‌شان در مسیر درستی قرار دارند.

بازنده: عربستان

تیم ملی جوانان عربستان در دوره پیشین که ۵ سال پیش برگزار شد، قهرمان شد. این سومین قهرمانی آنها در همه مسابقات بود. سعودی‌ها دوره قبل از آن هم (۲۰۱۶) راهی فینال شده بودند اما آنجا مغلوب ژاپن شدند. عربستان در آن سال‌ها نشان داده بود که سرمایه‌گذاری گسترده‌ای روی جوانانش کرده و البته صاحب یک نسل فوتبالی خوب شده. نسلی که در سال‌های گذشته در مسابقات بزرگسالان هم خوش درخشید و در نهایت در جام جهانی ۲۰۲۲ عملکرد بدی نداشت و حتی موفق شد آرژانتین، قهرمان مسابقات را شکست دهد. عربستان این دوره اما حتی از مرحله گروهی هم صعود نکرد تا بزرگترین بازنده حوزه جوانان آسیا در سال‌های گذشته باشد. آیا عربستان در سال‌های پیش رو بافت درده بزرگسالان روبه‌رو می‌شود؟

برنده: عراق

تیم ملی جوانان عراق یکی از تیم‌های موفق تاریخ جام ملت‌های جوانان آسیاست. آنها ۵ بار قهرمان این رقابت‌ها شده‌اند. این در حالی است که ژاپن و عربستان روی هم تنها ۴ قهرمانی دارند. با این همه عراق در یک دهه گذشته هرگز به مرحله نیمه‌نهایی

نرسیده بود و امسال موفق شد با حذف ایران در مرحله یک چهارم نهایی دوباره در آستانه فینالیست شدن قرار بگیرد. عراقی‌ها حالا دوباره نسل خوبی برای آینده تربیت کرده‌اند.

بازنده: ایران

تیم ملی جوانان ایران در آخرین دوره‌ای که مسابقات برگزار شد اصلاً حضور نداشت. تیم ایران با هدایت فرهاد پورغلامی در مسابقات انتخابی جام ملت‌های جوانان آسیا ۲۰۱۸ پایین‌تر از اردن قرار گرفت تا یک رسوایی تمام برای فوتبال پایه ایران به وجود بیاید. این در حالی بود که تیم جوانان ۲ سال قبل با هدایت امیرحسین پیروانی موفق شده بود در جام ملت‌های جوانان ۲۰۱۶ به مرحله نیمه‌نهایی برسد و یکی از عملکردهای خوبش در چند دهه گذشته را در ذهن فوتبالی‌ها به جای بگذارد. ایران با آن نتایج به جام جهانی جوانان صعود کرد و اتفاقاً پیروزی برابر کاستاریکا تاریخ‌ساز شد و بعد از ۴۰ سال در این مسابقات به پیروزی رسید. در تیم جوانان آن سال بازیکنانی نظیر عارف غلامی، امید نورافکن، رضا شکاری و عارف آقاسی بازی می‌کردند.

تیم جوانان ایران البته در مسابقات انتخابی جام ملت‌های ۲۰۲۰ بد عمل نکرد و به مرحله اصلی صعود کرد اما این مسابقات به دلیل شیوع ویروس کرونا برگزار نشد. در حقیقت تیم ملی جوانان فعلی ایران با هدایت صمد مرفاوی، بعد از ۷ سال بود که در مسابقات ظاهر می‌شد و موفق نشد نتیجه سال ۲۰۱۶ را تکرار کند.